

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 259/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky **EKB ZDEMA s.r.o.**, Landererova 8, Bratislava, zastúpenej TAX LAW, s. r. o., Radlinského 23A, Malacky, proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 8Sf/14/2025 z 2. februára 2026 a uzneseniu Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 8Sf/15/2025 z 2. februára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 9. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu a na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením správneho súdu sp. zn. 8Sf/14/2025 z 2. februára 2026 a uznesením správneho súdu sp. zn. 8Sf/15/2025 z 2. februára 2026, ktoré boli uznesením č. k. PLs. ÚS 35/2026-5 z 15. apríla 2026 spojené na spoločné konanie.

2. Sťažovateľka sa správnou žalobou domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia správcu dane č. 100151501/2025 z 15. januára 2025, ktoré bolo vedené na správnom súde pod sp. zn. 8Sf/14/2025. Uznesením sp. zn. 8Sf/14/2025 z 23. júna 2025 vyšší súdny úradník rozhodol, že konanie zastavuje pre nezaplatenie súdneho poplatku v lehote stanovenej súdom. Sťažnosť sťažovateľky proti tomuto uzneseniu sudcu správneho súdu napadnutým uznesením sp. zn. 8Sf/14/2025 z 2. februára 2026 zamietol.

3. Sťažovateľka sa správnou žalobou domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia správcu dane č. 100153167/2025 z 15. januára 2025, ktoré bolo vedené na správnom súde pod sp. zn. 8Sf/15/2025. Uznesením sp. zn. 8Sf/15/2025 z 23. júna 2025 vyšší súdny úradník rozhodol, že konanie zastavuje pre nezaplatenie súdneho poplatku v lehote stanovenej súdom. Sťažnosť sťažovateľky proti tomuto uzneseniu sudca správneho súdu napadnutým uznesením sp. zn. 8Sf/15/2025 z 2. februára 2026 zamietol.

4. Sťažovateľka uvádza, že napadnutými uzneseniami došlo k porušeniu ňou označených základných práv, pričom ide o prejav extrémneho formalizmu prekračujúceho hranice ústavných štandardov zdôrazňujúc, že zastavením konania dochádza k znemožneniu uplatnenia práva na súdnu ochranu. Pokiaľ v oboch prípadoch správny súd zastavil konanie len pre nezaplatenie súdneho poplatku, ktorý bol podľa sťažovateľky uhradený riadne a včas, odoprel jej právo na súdnu ochranu.

5. Sťažovateľka poukazuje na bod 14 bližšie nešpecifikovaného uznesenia z 3. marca 2023, podľa ktorého súd potvrdil, že súdny poplatok mu uhradený bol, avšak, odvolávajúc sa na systém zúčtovania prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., tento nebol zaplatený s príslušnými identifikačnými údajmi a správny súd nemohol pri dodržaní zákona postupovať inak ako zastavením konania. Zdôrazňuje, že súdny poplatok uhradený bol, správny súd ho v stanovenej lehote na zaplatenie mal k dispozícii, avšak kvôli systému zúčtovania nevedel platbu priradiť.

6. Správny súd podľa sťažovateľky prijal nesprávny výklad § 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) a vychádzal z nesprávneho záveru, že zastavenie konania je automatickým následkom nezaplatenia poplatku v lehote, čo je výklad rozporný s ústavne konformným výkladom právnej normy. Uvedené sťažovateľka vníma v rovine vedomého odmietnutia diskrečnej právomoci súdu a ignorácie materiálnych záverov, najmä požiadavky proporcionality v zmysle judikatúry ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Napadnuté rozhodnutia preto navrhuje zrušiť a vec vrátiť správneho súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavných sťažností sťažovateľky je porušenie ňou označených základných práv napadnutými uzneseniami správneho súdu o zastavení konania v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku v lehote určenej súdom, ktoré boli v čase vydania napadnutých uznesení sťažovateľkou uhradené. Ústavný súd sa preto zamerlal na posúdenie sťažnostnej argumentácie sťažovateľky o excese spočívajúcom vo výklade § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch.

8. V napadnutých uzneseniach správny súd poukázal na to, že súdny poplatok, splatný podaním správnej žaloby, nebol sťažovateľkou zaplatený v lehote určenej vo výzve správneho súdu. V oboch prípadoch bola sťažovateľka poučená o následkoch jeho nezaplatenia spočívajúcom v zastavení konania podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Keďže nezaplatila súdny poplatok v lehote stanovenej súdom a bola poučená o následku, správny súd napadnutými uzneseniami konania zastavil.

9. Sťažovateľka v sťažnostiach proti uzneseniam o zastavení konania argumentovala neexistenciou dôvodu na zastavenie konania, keďže podľa nej súd prvej inštancie už konal vo veci samej konal [§ 10 ods. 2 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch]. Svoj záver o konaní súdu vo veci samej vyvodila zo skutočnosti, že po podaní správnej žaloby správny súd v oboch konaniach generoval zákonného sudcu. Ďalej uviedla, že zaplatenie súdneho poplatku po uplynutí stanovenej sudcovskej lehoty nemôže byť sťažovateľke na ujmu majúcu podobu zastavenia celého súdneho konania, keďže v čase vydania napadnutých uznesení súdne poplatky zaplatené boli a v tomto čase už dôvod na zastavenie konaní neexistoval.

10. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že súdny poplatok, splatný podaním správnej žaloby, v lehote určenej vo výzve správneho súdu sťažovateľkou uhradený nebol a k jeho uhradeniu sťažovateľka pristúpila po uplynutí stanovenej lehoty, pred rozhodnutím správneho súdu o zastavení konania.

11. Ústavný súd sa vo svojej rozhodovacej činnosti už opakovane zaoberal interpretáciou a aplikáciou ustanovení zákona o súdnych poplatkoch, ktoré sa týkajú nezaplatenia súdneho poplatku spojeného s poplatkovým úkonom, a judikoval, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku (podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, pozn.) je do určitej miery privilégium, pričom jej účelom nie je uloženie povinnosti zaplatiť súdny poplatok, ale upozorniť na nesplnenie poplatkovej povinnosti, ktorá vyplýva priamo zo zákona o súdnych poplatkoch a ktorej splnenie je podmienkou toho, aby súd mohol pokračovať v konaní (pozri IV. ÚS 442/2024 a tam uvedená judikatúra).

12. Z odôvodnení napadnutých rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že súdny poplatok sťažovateľka uhradila až po uplynutí lehoty stanovenej správnym súdom vo výzvach na jeho zaplatenie. Výklad § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch prijatý správnym súdom tak nevykazuje znaky excesu, majúceho dopad na základné práva sťažovateľky.

13. Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že mu nie je zrejmé, na aké rozhodnutie sťažovateľka vo svojich sťažnostiach poukazuje (bod 14 uznesenia z 3. marca 2023), avšak z citovaného odseku je zrejmé, že toto dopadá na skutkovo iný prípad, ako sú napadnuté konania (súdny poplatok bol v lehote zaplatený, avšak s nesprávnymi platobnými údajmi).

14. Napadnutými rozhodnutiami správny súd dal sťažovateľke explicitnú odpoveď na ňou produkovanú sťažnostnú argumentáciu, pričom výklad a aplikácia § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, použitá správnym súdom, nevybočuje z ústavných medzí. Pre otázku rozhodnutia o zastavení konania je rozhodujúci stav v posledný deň stanovenej lehoty, t. j. či k zaplateniu súdneho poplatku došlo najneskôr v posledný deň. Ak k zaplateniu povinná osoba pristúpila po márnom uplynutí lehoty určenej vo výzve, hoci pred vydaním rozhodnutia o zastavení konania, ide o oneskorene zaplatený súdny poplatok, v nadväznosti na čo je úlohou súdu konanie zastaviť.

15. Keďže medzi sťažnosťou argumentáciou sťažovateľky a porušením označených základných práv sťažovateľa absentuje príčinná súvislosť, je ústavnú sťažnosť potrebné považovať za zjavne neopodstatnenú, a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnuť.

16. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2026

Peter Molnár
predseda senátu